

(Kort bemærkning).

Fischer (KF):

Når man lytter til hr. Jørgen Tveds analyse af befolknings sammensætningen i Afghanistan, af stammeforskelle og af modstanden mod revolutionsregimet fra april 1978, er det som at læse op af det sovjetiske tidsskrift *New Times'* omtale af disse problemer, også når man hører hr. Jørgen Tved sige, at april 1978-regimet bad sovjetiske tropper om at komme til Afghanistan. Men jeg bemærkede, at hr. Jørgen Tved undlod en enkelt ting: at oplyse Folketinget om, hvem det var, der myrdede præsident Amin i december 1979.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Det var hr. Jørgen Tved, der mente, det var udtryk for en dobbeltholdning at sige, at Nordisk Råd ikke skal diskutere Vestbredden, og så i øvrigt bede om at få russerne ud af Afghanistan. Det er det bestemt ikke.

Efter Nordisk Råd har vi nemlig en forespørgselsdebat her i Folketinget, men det har hr. Jørgen Tved måske ikke læst. Det vil sige, at vi efter Nordisk Råd drøfter forholdene på Vestbredden, ligesom vi i dag drøfter forholdene i Afghanistan, og jeg mener ikke, at Nordisk Råd skal forhindre det danske Folketing i at danne sig sin egen mening, uden at den først er blevet drøftet i Nordisk Råd. Dertil kommer, at Nordisk Råd ikke har noget at gøre med udenrigspolitiske emner.

Vi får altså en debat om Vestbredden, og den ser jeg frem til, for den skal vi selvfølgelig have, men jeg ser ikke to holdninger i det spørgsmål.

Så siger hr. Jørgen Tved – når nu jeg er heroppe – at de afghanske kvinder før var en handelsvarer og nu har fået det meget bedre. Sandheden er, at der var en frigørelsesproces og en udvikling i gang i Afghanistan, hvor kvinderne fik uddannelse og havde erhverv, men den er blevet standset, fordi man under det russiske pres for så vidt har skabt forudsætningen for en stærkere islamisk bevægelse og man kan frygte, at den udvikling, som var i gang, før russerne smadrede Afghanistan, nu kommer til at skade kvinderne.

Og så synes jeg, at hr. Jørgen Tved skal læse Doris Lessings bog »Vores ord forsvinder med vinden«, som fru Lone Dybkjær også nævnte.

Her kan man læse om, hvorledes kvinderne bekæmper russerne, og hvorledes hundreder af kvinder og piger bliver arresteret, tortureret og henrettet. Han kan læse om kvindelige modstandsbevægelser, der er i gang, og om kvinder, som i visse områder fortrinsvis er dem, der anbringer bomber. Er det udtryk for, at de føler, at de har haft det meget dårligt og nu har fået det meget bedre? Er det ikke snarere udtryk for det modsatte?

Endelig med hensyn til påstanden om, at Pakistan tjener på flygtningene, er det da besynderligt, at Pakistan ønsker en overgangsregering, som sikrer, at Pakistan kan komme af med flygtningene.

(Kort bemærkning).

Jørgen Tved (FK):

Ja, vi kan selvfølgelig sagtens stå og kaste forskelligt skidt i hovedet på hinanden.

At der i forbindelse med aprilrevolutionen i Afghanistan er sket nogle overgreb, tror jeg nok at jeg fik sagt indledningsvis, da jeg sagde, at den mest grusomme krig, man kendte til, var borgerkrigen. Jeg vil da under ingen omstændigheder bestride, at der er sket grusomme ting også i forbindelse med magtovertagelsen i 1978. Det ville da være fuldkommen vanvittigt at påstå noget andet.

Det, der er det vigtigste for mig, er: Hvad begyndte man på at lave i 1978? Det er dér, jeg ser den positive udvikling. Derfor kunne jeg måske anbefale også den konservative ordfører, hr. Fischer, som stillede mig nogle spørgsmål, at læse, hvad der står i det omtalte leksikon. Jeg kan sige, at det står på side 42. Der kan man få lidt at vide om, hvad det var for et regime, der var i Afghanistan op til 1978.

Og så til hr. Per Stig Møller: Det er nok muligt, at man kan finde beretninger frem fra den ene og den anden side som dem, hr. Per Stig Møller henviste til, naturligvis kan man det, ellers havde der ikke været nogen borgerkrig. Men det, der er afgørende, er, at så længe der var monarki, så længe der var kongedømme i Afghanistan, var analfabetismen oppe på 98 pct. – det er et tal, som hr. Per Stig Møller også kan slå efter, bl.a. i de rapporter, som blev udgivet af FN vedrørende uddannelsesniveaet i Afghanistan – og at de kræfter, som dengang deltog i undertrykkelsen, også kvindeundertrykkelsen, var dem, der blev sat på porten ved aprilrevolutionen i 1978.